

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

„GLASUL
DOBROGEAN“

Органъ на Българско-
то малцинство отъ
Ромъния

АБОНАМЕНТЪ

За една година „300 леи
За 6 месеца . . 160 „

Адресъ: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

НЪ ТИТУЛЕСКУ

ЗА МАЛЦИНСТВАТА И НИЕ

Заседанието на Ка-
та отъ вторникъ, ми-
рътъ на вънкашнитъ
ти, г. Н. Титулеску е
изнесълъ голъма речъ
говоръ на деклара-
та на унгарската пар-
тия е произвела сил-
печатление въ полити-
титъ кржгове, а какъ
обелязва столичната
а, тя ще произведе
малко впечатление и
предълтитъ на гра-
титъ.

не нма да се спрѣмъ
у полемикитъ меж-
министра на вънкаш-
работи и унгарска-
артия. Насъ, българ-
о малцинство отъ Ро-
ия, интересува най-
естественото отъ речта
Титулеску, а именно:
дѣление отношения-
а едно малцинство
мо държавата, въ
о предѣли то живѣе
отношенията на дър-
ата спрѣмо дадено
динство.

Нъ Титулеску подчер-
— Ние сме партизани
инството на малцин-
та. Тъ, обаче, не трѣбъ
гледатъ задъ граница.
прѣбса да се чувствуватъ
граждани на Ромъния,
ито предѣли могатъ да
жнватъ всички свои ст-
ни права“.

жалостъ, опититъ
недалечотъ ни ми-
показватъ, че това
енство много слабо
а насъ. То има пъл-
ажестъ за другитъ
динства, които дей-
телно се радватъ на
итъ етнически права
ри все това, въ даде-
лучаи, не си считатъ
а да се позоватъ въ
ева и отъ тамъ да
ласятъ своитъ иска-
и права, на които
аса сетне чакатъ да
въ Камарата отъ
урещъ. Тъ сж дей-
вали и действуватъ
во организирани и
ни малцинствени ор-
зации, чийто издиг-
гласъ за повече пра-
рамнитъ на зако-
никога не заглъх-
въ пустинята, нждето
вързватъ се губятъ
ни наши законни ис-
а, тжжнения и права.

Върху изнемошелитъ
си плещи българското
малцинство изнесе два
тежко убийствени въпро-
си отъ жизнено значе-
ние — поземлениятъ и
училищиятъ. Това бѣ
нашето крушение. Ние,
обаче, не помислихме до-
ри да минемъ по-далечъ
отъ Букурещъ, защото
нашата доказана лоял-
ностъ, почитане на зако-
нитъ и вѣра въ спра-
ведливостта убедително
ни говориха, че правата
кауза е на наша страна;
чувствувахме се и се чув-
ствуваме като граждани
на страната, въ която сме
родени, порасли и жи-
вѣемъ.

Знаменателни сж ду-
митъ на г. министра на
вънкашнитъ работи —
„граждани сме на Ро-
мъния, можемъ да упраж-
няваме етнически сѣ си
права“. Съ удоволствие
още веднажъ ги запис-
ваме въ книгата на упо-
ванията!.. Я. х. Я.

Около една мистерия

Мѣстния листъ „Лежио-
нари“ въ последния си брой
помѣстя една нападка по
адресъ на г. В. Ципѣреску,
адвокатъ отъ града на „и
бившъ калиакренски окръ-
женъ управителъ. „Лежио-
нари“ обвинява г. Ципѣре-
ску, че въ битността си
на префектъ невѣоржилъ
колониститъ (разбирай ма-
кедонцитъ! н. б.) и не раз-
вързалъ ржцетъ на само-
волничитъ.

Тази нападка ни дава по-
водъ да се повърнемъ вър-
ху единъ въпросъ, който
вълнува отъ години души-
тъ на българското малцин-
ство отъ Четиригълника.
Известно е, че г. Ципѣре-
ску бѣше посоченъ като
главния виновникъ за пе-
чалнитъ събития въ село
Конакъ.

Поведението на листа
„Лежионари“ и сведенията,
които събрахме напоследъ-
къ идатъ да хвърлятъ
свѣтлина по този въпросъ.
Фактъ е, че г. Ципѣре-

Нови законопроекти

Нашиятъ столиченъ кореспон-
дентъ ни съобщава, че пона-
стоящемъ се е изготвявалъ за-
конопроектъ, съ който се е про-
дължавалъ отъ една на две го-
дини срока, въ който държава-
та може да прояви своето пра-
во на приемственостъ. Въ този
законопроектъ ще бжде прои-
рана и една алинея, възъ осно-
ва на която ще може да се на-
прави щателна проверка върху
всички покупо-продажби на
земи отъ Нова Добруджа, из-
вършени отъ момента, когато
бѣше забранено на българитъ
да купуватъ каквато и да е
земя.

Съ изготвянето на закона се
е бързало, понеже той щѣлъ да
бжде единъ отъ успокоителни-
тъ доводи, съ които г. В. Сасу,
министра на земедѣлнето се го-
ви да отговори на запитването
на депутата Соломонъ, който се
възмущаваше, „че българитъ за-
обикаляли всички ограничителни
мѣрки, които му се струватъ
„твърде еластични“.

Надѣваме се, че г. министра
ще го успокои, утѣрвайки го,
че сж взели и ще се взематъ
най-строги мѣрки въ това отно-
шение

ску не е знаалъ за подго-
товката на изстѣплението,
които сж се развили въ
присѣтствието на майора
Петреску, тогавашния ко-
мандантъ на жандармерий-
ския легионъ отъ Калиак-
ра. Счетенъ за прѣмъ от-
говорникъ за станалото въ
Конакъ, майора Петреску
бѣше наказанъ съ премѣ-
стване.

Ние се надѣваме, че въ-
проса за отговорността по
изстѣплението въ Конакъ
ще се окончателно разре-
ши при разглеждане на
дѣлото, заведено отъ про-
курорския паркетъ противъ
убийцитъ и произволници-
тъ, което е насрочено за
19 т. м.

Чети в-къ
„Добруджански
гласъ“

Малко безгрижие!

Въ едно списание четемъ:
„Папата ималъ петъ автомо-
били. На единиятъ, съ който
се возилъ при тържествени
случаи, дръжитъ на вратитъ
били отъ злато.

Какво ли би казалъ Исусъ
Христосъ, ако види съ какви
разкошни превозни срѣдства

си служатъ богослужителитъ?“

Какво ли ?

Най-напредъ би казалъ, че
изтѣрвали една каруца безъ
коне и сетне би се отправилъ
къмъ Гетсиманската градина,
но ако имаредовенъ паспортъ
— не като емигрантъ!

Жилищиятъ въпросъ въ селата

Колониститъ отъ Македония и колониститъ отъ кралството
ЕДИНЪ ИНТЕРЕСЕНЪ ПАРАЛЕЛЪ

Въ много села, както въ
нашия, тъй и въ дуросторския
окръжж, въпросътъ съ коло-
нисткитъ жилища още не е
уреденъ и продължава да бжде
източникъ на много не-
приятности, крамоли и инци-
денти между колонисти и мѣ-
стни жители.

Известно е, че колонисти-
тъ на първо време бѣха при-
ременно настанени въ домо-
ветъ на мѣстнитъ жители съ
условие веднага да имъ се
построятъ нови жилища. Дей-
ствително, построиха се много
колонистки кжци. И тамъ кж-
дето тая мѣрка биде навреме
приложена, отношенията меж-
ду колонисти и мѣстнитъ жи-
тели взеха друго направление
— добро съжителство, прия-
телство. Но въ много села
колониститъ останаха да жи-
въятъ въ домоветъ на мѣст-
нитъ жители, които вмѣсто
благодарностъ за оказаното
имъ гостоприемство, се натра-
пиха като пълновластни гос-
подари.

Това говори много. Ако
тѣхнитъ примѣръ бжде по-
следванъ, поне отчасти отъ
колониститъ отъ Македония,
безспорно, въ селата ще
настъпи онова добро и жела-
но съжителство, което е тъй
много желано отъ всички до-
бруджанци.

Така, въ с. Калъчъ-кьой, ка-
варненско, въ кжциитъ на жи-
телиитъ: Янко Станевъ, До-
бри Кръстевъ, Георги Атана-
совъ, Георги Василевъ, Дими-
тър Минчевъ, Тодоръ Ста-
вракевъ и Ташо Василевъ жи-
вятъ безплатно и произвол-
но отъ четири години насамъ
колонисти отъ Македония.
Най-важното въ случая е
факти, че тѣ сж поставени

много добре материално и
сж въ състояние дори сами,
безъ ничия помощъ, да си
строятъ собствени жилища.
Тѣ сж стопани на многоброй-
ни стада овце, иматъ добре
обзаведени сиренарници, про-
даватъ, купуватъ, тргуватъ
и пр. пр. Това тѣжно благо-
сстояние, обаче, не ги спира
да използватъ безплатно и
своеволно пособията, слама-
та, тезека и др. необходимос-
ти на мѣстния жителъ,
чийто стопанско състояние
е повече отъ плачевно.

За да бждемъ, обаче,
по-обективни, добре е
да приведемъ примѣрътъ
на беднитъ колонисти —
12 семейства — дошли въ
сжщото село отъ Тран-
силвания, които веднага
съ пристигането си на-
правили свои кжчици
и бордеи, безъ да се по-
зоватъ къмъ ничия по-
мощъ. Отношенията и
съжителството имъ съ
мѣстнитъ жители били
повече отъ приятелски.

Японскитъ войски въ Китай

Агенция „Хавасъ“ съоб-
щава, че генералъ Сунгчею-
ангъ билъ приелъ предложе-
ната му отъ Нанкингъ военна
помощъ.

Международнитъ кржгове
смѣтатъ, че усиленото раз-
движване на японскитъ войски
къмъ Тиенцѣнъ показва опа-
сенията на Токио, че Нан-
кингъ може да предприеме
военни действия.

ВЪРХОВЕНЪ ДЪЛГЪ

—свещена повеля!

Подкрепа на гладуващите отъ Бесарабия,
приютъ за тѣхнитѣ деца

Страшенъ и неизказанъ е трагизма на гладуващия. Още по-страшенъ е за насъ той тогава, когато хищно е сполетѣлъ свиденъ нашъ братъ. Мисълта, че хиляди намъ подобни и наши съплеменници отъ злощастната Бесарабия гладуватъ, че тѣхнитѣ невръстни и въ нищо невинни деца сж обречени на гладъ и смъртъ, пълни души тѣ ни съ тѣжа и трови всѣка наша радостъ. Тѣхната горестъ достига до Бога и сякашъ е живъ укоръ за нашата, на охолнитѣ и сититѣ, нехайностъ и безучастностъ. Но да не бжде! Нашиятъ смѣхъ да стихне и да не заглуши тѣхнитѣ съзвонъ! Да не забравяме че тогава, когато въ нашитѣ домове, затоплени и изпълнени съ задоволение, се разлива веселье смѣхъ и багри, презъ хубавитѣ зимни нощи, души тѣ ни съ незнайни чертози, съ чудни чари на красота и сила — тогава именно, въ единъ злощастенъ кътъ подъ Божието небе, дете живѣятъ хиляди български синове и дъщери, се лѣятъ съзвонъ на разочарование, на тѣжа, на остра болка, безсилни да омиятъ скръбното чело отъ прилепналитѣ къмъ него печални сѣнки.

Да имъ помогнемъ! Да приютимъ тѣхнитѣ свидни рожби и утолимъ великата имъ скръбъ на родители, та тъй да понесатъ полето тѣжата си на човѣци!

Нашиятъ актъ на одѣлствено братолюбие ще превърнатъ съзвонъ имъ въ бисери. Невидимата ржка на нашето милосърдие ще

окраси съ тѣзи бисери нови чертози, за да разцвѣти въ тѣхъ отново радостъ и да отеква многоликъ смѣхъ.

— Подкрепете помощната акция за гладуващите отъ Бесарабия, приютете децата имъ!

Братя българи, това е нашъ върховенъ дългъ като християни. Това е наша свещена повеля, като българи. Помнете, че който дава на беднитѣ, дава на Бога! Разгорете сърдцата си за благородното дѣло, къмъ което ви зове нещастieto, глуда и великата скръбъ на вашитѣ братя отъ Бесарабия!

Чуйте тази свещена повеля! и изпълнете върховния си дългъ!

Букурещъ

Грипалъ

ВОЙНАТА ВЪ АБИСИНИЯ

Отъ Адис-Абеба съобщаватъ, че абисинското правителство е издало специално комюнике за сраженията станали въ тембиискитѣ планини. Тукъ италианцитѣ били принудени да отстъпятъ, следъ като дали много жертви.

Сжщевременно, агенция Хавасъ съобщава, че абисинцитѣ сериозно вече заплашвали италианския фронтъ. Движението на голѣми абисински войскови одѣления по протежение на р. Такаце, къмъ Макале, предполагало скоро да се завържатъ голѣми сражения. Между абисинскитѣ вой-

Тайна конференция за положението въ Северенъ Китай

Шанхай — Агенция „Райтеръ“ съобщава: — Отъ японски източникъ се съобщава отъ П. отинфу, че подъ силна охрана е била открита една конференция за обсъждане положението въ Северенъ Китай. Присъствували генералитѣ Воингинъ, Сунгисунъ и Шангшенъ, управител на Хоней, г. Хсиуншхуй, управител на Канси и генералитѣ Жуингинъ и Цювеннехъ, членове на осения съветъ въ Пекингъ.

Голѣма снѣжна зима

Отъ Предялъ съобщаватъ, че въ цѣла северна Мунгения владѣла голѣма снѣжна зима. На мѣста телефоннитѣ и телеграфни съобщения били прекъснати, а влаковитѣ пристигали съ голѣми закъснения.

КУЛТУРНИ ПРОЯВИ

на българитѣ отъ Букурещъ

Букурещъ — Втората пиеса за се зона 1935 | 1926 г. въ репертуара на младежката секция при Българското културно общество „Братство“ отъ Букурещъ, „Лудетина“ комедия въ 3 действия отъ руския хумористъ Викторъ А. Криловъ, се изнесе на 1 декемврий т. г. вечерята, въ салона на българското училище „Хр. Ботевъ“.

Преди да отбележимъ, обаче, играта на всѣки артистъ-любитель по отдѣлно, необходимо е да подчертаемъ трудноститѣ отъ технически и материаленъ характеръ, които любителитѣ пионери на театъра ни и на всѣкаква българска проява изобщо срещатъ на всѣка крачка; липса на декори, неудобна сцена и най-важното, извънредно малкъ и нехигиениченъ салонъ сж нѣща, които спѣватъ и пречатъ за успѣха [материаленъ и мораленъ] на изнесенитѣ пиеси.

Въпреки всичко, младитѣ артисти съ своя упоритъ трудъ и безаветенъ идеализъмъ да служатъ чрезъ театъра за издигането на българското съзнание, особено както е въ Букурещъ, е позече отъ колкото трѣбва.

Това именно изпълна при изнесането на „Лудетина“ режисирана отъ неморимия ратникъ въ театралното изкуство г. Т. Добревъ.

Въ главнитѣ роли изпълнаха съ вещата си игра и внимателното вникване въ характера на политѣ сж: г-жа С. Каули, въ ролята на княгиня Александра Н. Сурамска; г-ца Олга Тодорова, въ ролята на Мелания и г-нъ Т. Добревъ въ ро-

лята на стария генералъ Петъръ Н. Осетровъ, И. Каули, И. Сапаръ, г-ца Лилия Атанасова, казаха, че могатъ да минатъ линията на дѣлитѣ.

Господинъ Б. Костюковъ, въ ролята на стария чичо Ив. Хр. Закрутинъ, цаваше най-много, да д е слаба и несериозно отнасяне възложената му роля.

Г-ца Р. Рачева въ ролята на Лудетина, централна личностъ се изгуби на сцената, като не можа да довърши ролята си. Ю. Тодоровъ въ ролята на Семеновъ, за, че е добъръ начинъ.

Все пакъ, следъ действие публиката състоргъ викаше младитѣ тисти на сцената. Тодоровъ вървямъ да о всѣки въ душата си представлението. Иа правени тѣ ни забележуватъ подъ вниманието гурни сме въ отъ успѣхъ и целта на театъръ.

Д. П. Цанъ

Чехослав

съкращава министерство

Отъ Прага съобщаватъ, че чехославкото министерство решило да съкрати своитѣ министерства отъ 6 да останатъ три, а съкращение било диктувано отъ нуждите на военното министерство.

Въ замѣна, щѣло да създаде едно специално министерство за Словачко и друго за малцинства.

ХР. П. КАПИТАНОВЪ.

П. СТАНЧИНОВЪ — ЧЕРНА

26. ОЩЕ ЗА БАЩАТА НА ПОЕТА

Панайотъ Станчиновъ пристигналъ въ село Черна презъ лѣтото на 1876 г.

Билъ слабъ, измачанъ, изнуренъ. Като по чудо измъкналъ се живъ отъ сѣ ртоноснитѣ куршуми на Фазл-паша, той преживѣлъ едно голѣмо разочарование. Прозрѣлъ напразнитѣ жертви на възбунтувавши се народъ, липсата на единство въ борбата, предателства, по причина на които увисвали на вѣжето и бинали избивани най-преданитѣ на дѣлото хора, той искалъ да си поотпочине и основно да размисли надъ дѣтя, който

трѣбва да следва за благо на своя измачанъ народъ.

Дали по пътя на революционната борба, чрезъ възстание, атентати и непокорство или по пътя на просвѣтата, чрезъ училища, черкви и културна работа, да се подготви и се даде на седемгърехъ милиона българи едно крѣпко народностно съзнание, съ което да дочакатъ благоприятни външни обстоятелства, които да имъ дадатъ свобода.

Следствие на революционнитѣ борби били разорени най-дѣлущитѣ български селища отъ южна България и

Балкана. Бесилкитѣ отъ Русе, Гирново, София и Пловдивъ довършвали унищожителното дѣло на банкобозитѣ, затворитѣ били претърпени отъ най-бунитѣ ралатели, а по пътя за дѣленици Дунавъ-Бекиръ си оставали коститѣ водителитѣ.

Добруджа не била засегната отъ разоренията придоние при потушаването на априлското въстание. Дѣцитѣ отъ епохата на възраждането продължили успѣшно своята просвѣтителна и културна работа. Нови черкви и нови училища повсемѣстно сж се строили и отворяли. Килийнитѣ училища отдавна били измѣстени съ модерно обзаведени училища, съ будни и ревностни служители, които използвали всѣки празникъ и всѣки удобенъ случай, за да формиратъ въ народа едно крѣпко

българско съзнание.

Панайотъ Станчиновъ презъ лѣтото се посвѣтелъ, поздравилъ ужаса на близкото минало и за моментъ се отказалъ да минава въ Влашко, като претърпѣлъ съ облекчение и радостъ мислата на просвѣтително дѣло.

Отначало не направилъ добро впечатление у чернеши. Слабъ, измачанъ, мълчаливъ, замисленъ и усамотенъ, тѣ мислели, че страдалъ отъ люта болѣстъ и се съмнявали, че не може да върже коренъ въ селото имъ.

Но съ привѣтването на полската работа и настѣпането на есента, дѣцата отново се приготвили да трѣгнатъ на училище.

Новия даскалъ повикалъ не само ученицитѣ, но и родителитѣ, повикалъ и селския свещеникъ за водосвѣтъ и Божа

благословия.

При тоя водосвѣтъ за вѣнъ изпѣлнитѣ дѣла стѣта на черковенъ гласъ и съ всѣкото изпѣние на черковнитѣ пѣсни изненадалъ всѣки ни; но, особено следъ свѣта, когато имъ дѣло послучайно слово за нието на училището и та и влиянието имъ за чнето на даденъ народъ, ки се убедилъ, че прова то ги дарило съ ученицитѣ учителъ.

Самъ прескокнитѣ до и купилъ учебници, аналъ новъ черна дѣска, единъ земенъ гласъ и ги училищни пособия. Училището по негово ченъ било поправено, вѣлъ обичая, всѣки следъ черква да събъ

Декларация

едно малцинство — цъла артилерийска канонада

оняденниното заседа-
на Парламента, при
на Тронното сло-
страна на унгар-
парламентарна гру-
прочете декларация,
то между другото
зва, че унгарското
мство е едно от по-
тнит малцинства и
напред би тръбва-
му се подобри поло-
то. Този оплакване,
а се каже, на унгар-
малцинствени пар-
тари, предизвика г.
еску да се спрѣ въ
есената си предъ
менна речъ, накрат-
по този въпрос. Като
на външните работи
завачъ на европейска-
милитика, въ подроб-
г. Титулеску каза
итетната си дума,
въ действителностъ
лага по отноше-
на малцинствената
ика на държавата.
неоспоримъ е, че
а на г. Титулеску
не може да стане
ой не и оспорва.
другия денъ, обаче,
милитика цълиятъ сто-
печатъ. Всички въ
се нахвърляха сре-
арското малцинст-
то излъчлих дори
думи, казани отъ
улеску. Унгарското
мство бѣ нападнато,
ого се оплаквало, че
разни конференции и
си на малцинства
най-много жалби,

коментарии и рабо-
ти, за които г. Титуле-
ску, може би, не е же-
лалъ дори и да спомене.
Съ една дума, унгарското
малцинство се сложи на
изпитание, като се прико-
ва едва ли не и на стѣл-
ба на позора.

Най-много е обвинено
отъ столичната преса, че
ходило да хлопа по чуж-
ди врати за своите пра-
ва, когато вратите въ Бу-
курещъ били винаги отво-
рени.

Напълно се съгласяваме
съ поведението на столич-
ния печатъ. Вѣрно е, че
докато малцинствата и-
матъ всичката възмож-
ностъ да извоюватъ права-
та си въ държавата, въ
която живеятъ, нѣма как-
во да търсятъ другаде, но
пита се да ли е
осждително и пресѣжно,
когато на дадено малцин-
ство сж пресечени всички
пжтица за взаимно раз-
бирателство и то прекрачи
да хлопа на законно ос-
нование и по други врати?

Нима положението на
нѣкои малцинства, било
като българското отъ Ро-
мъния, или кое да е друго
отъ Европа, не подало до
сега никаква петиция до
ОП, е по-добро и не се по-
стъга върху неговите права?

Малцинствениятъ въ-
просъ е единъ костеливъ
оръхъ, който държавници-
тъ и печата въ всички
държави тръбва съ умение

Външната политика на Ромъния

Букурещъ — За идущата
седмица министрътъ на
външните работи, г. Н. Ти-
тулеску, ще направи въ Ка-
марата, обстойно изложение
върху външната политика
на страната.

Изложението на г. Титу-
леску се очаква съ голѣмъ
интересъ.

Възстановяване на хабсбургитѣ на австрий- ския престолъ

Споредъ съобщенията на
бѣлградските вестници,
които прегендиратъ, че при-
тежаватъ неопровержими
данни, австрийското прави-
телство сериозно подготвя-
ло почвата за възстановя-
ването на хабсбургитѣ на
австрийския престолъ.

Това положение заплаш-
вало съ война централна
Европа.

и тактъ да повдигатъ.
Малцинствениятъ въпросъ
въ настоящето положение
може да послужи на нѣ-
кои военалюбци дори като
причина за конфликтъ ме-
жду държавите и да до-
веде единъ денъ по-рано
спречкването на държави-
тъ. Зтова е осждително
да се допускатъ грѣшки,
като тая на столичния
печатъ, като се нахвър-
лятъ не само върху унгар-
ското малцинство, а и сре-
щу унгарския народъ.

Жалко, че само отъ нѣ-
колко казани думи се пра-
ви голѣмъ източень въ-
просъ.

Една декларация на ед-
но малцинство — цъла ар-
тилерийска канонада!

Ам. Цвѣтковъ

ОТЪ ОРАДИЯ ВЪ КОНСТАНЦА

[Въпроса за ромъно-българското културно сближение]

отъ Д. Н. МИНЧЕВЪ

Въ вихрушката отъ ве-
сти за войни, убийства, при-
ключения и т. н., вестници-
тъ ни донесоха и една до-
бра весъ за културно брат-
ство между два народа.
Неоспоримъ фактъ остава,
че такава една вестъ из-
пъква чиститѣ и добросъ-
вестни сърдца съ рѣдка ра-
достъ.

Думата е за списание „Фа-
милія“ (Семейство), което
излиза въ Орадия и за е-
нергичниятъ му водителъ г.
Самариняну. Това списа-
ние предприема една ак-
ция за духовно сближение
между ромъни и маджари.
Чрезъ страницитѣ на „Фа-
милія“ се предприе анке-
та нужна да освѣтли ас-
пектитѣ на проблемата.
Както отъ страна на ро-
мънитѣ, така и отъ стра-
на на унгарцитѣ, участва-
щи въ този „културенъ пле-
бисцитъ“ — така да го на-
речемъ — се е получилъ
единъ категорически отго-
воръ: ЗА. Първитѣ отгово-
ри сж на г. г. Камилъ Пе-
треску, Михаилъ Садовяну,
Корнелиу Молдовяну, Лу-
чианъ Блага, Ромулусъ Ди-
ану, Викторъ Ефтиміу, Ка-
тонъ Теодоряну и Г. М.
Владеску. Отъ друга стра-
на отговарятъ г. г. Михаилъ
Бабитсъ, Лудовикъ Зилахи,
Ал. Марай и Юлий Илиесъ.

Въпроса за културно и
братско сътрудничество ме-
жду народитѣ не е нѣщо
ново. То се е наложило
още повече въ последнитѣ
години, когато човѣчество-
то се вижда застрашено
отъ изчезване — каква иро-
ния! — чрезъ своитѣ соб-
ствени създадени срѣдства.
Най-вече една елемен-
тарна и естествена длѣж-
ностъ е да познавашъ съ-
седа си. Опознавайки него-
вата душа и всѣкидневни-
ятъ му животъ и това бла-
годарение на литературата,
ще се достигне до едно
преуспѣване, може даже
завистно за другиго.

Идеята пълна съ куражъ
на „Фамилія“ отваря, съ
п р а в о, най-вече на
добруджанци, въпроса за
културно ромъно българско
сближение. Защо да не пре-
несемъ идеята на събрата
отъ Орадия, тукъ у насъ,
въ Констанца? Нима Кон-
станца не е свързана съ
сѣщата еднаквостъ, като
Орадия? Въ всичко поло-
жението е подобно.

Началото на м. ноемврий
отбеляза радостни знаци
за културното ромъно-бъл-
гарското сближение. Фак-
тътъ ни трогна много. На
първо мѣсто списанието на

Кралскитѣ Фондации пу-
бликува документирана сту-
дия за българската литера-
тура, подписана отъ Н. Кре-
ведия. После, сп. „Шантиеръ“
помѣства статия на г. Ва-
силе Христу, озаглавена
„Българската литература
въ Ромъния“. Едновременно,
сѣщото издателство печата
малка анталогия на бъл-
гарскитѣ писатели прогрес-
исти. Не би трѣбвало да
избѣгне вниманието и на-
шата статия „Ромънската
литература на български“,
публикувана на първа стра-
ница въ сп. „Газета Кър-
цилоръ“, подъ редакцията
на г. проф. Д. Мунтяну —
Ръмникъ, бившъ министеръ
подсекретаръ.

Преди нѣколко дни, единъ
приятелъ отъ България,
Димитъръ Добревъ, редак-
торъ на литературното спи-
сание „Свѣтлоструй“ (най-
важното и старо провин-
циално списание, което из-
лиза непрекъснато отъ 8
години; тиражъ 2000 екз.),
ми отправя една молба. Да
го поставя въ връзка съ
редакцията на едно ромън-
ско списание, за да напра-
ви взаимна размѣна на ста-
тии, критически бележки и
т. н. Предложението на г.
Добревъ, вѣрвамъ, нѣма да
бѣде утопия. Отъ тукъ
трѣбва да му се протѣгне
братска ръка за културно
ромъно - българско пре-
успѣване. Това би било и
човѣчно и полезно.

За да илюстрираме пред-
приетото дѣло въ Орадия,
изреждаме по-долу петтѣ
запитвания зададени отъ
„Фамилія“, преспособявай-
ки ги за насъ:

1) Вѣрвате ли, че е въз-
можно едно културно ро-
мъно - българско сътрудни-
чество?

2) Ако да, какъ гледате
на това сътрудничество?
Какви усилия трѣбватъ
и отъ е д н а т а и
отъ другата страна?

3) Културата и на двата
народа може ли да съста-
ви достатъчна основа за
изграждане величестве-
ниятъ паметникъ на раз-
бирателството?

4) Може ли писателя да
се противопостави чрезъ
своето перо на действието
за създаване раздори, кои-
то политическиятъ мжжъ
развива съзнателно или
не?

5) Какво мислите за те-
чението на сближение от-
почнато въ Констанца?

Възъ основа на тѣзи въ-
проси, може да се лансира
много добре отъ тука —
столицата на Добруджа —
единъ подобенъ плебис-

и да имъ говори на
решъ полезни въпроси.
посещението си въ с.
имахъ случая да гово-
ръколична старици къмъ
годишна възраст, какъ
жена му Мария, кон-
то добре си спомнитъ
Панайотъ Станйовъ.

е високъ, възрастъ,
голобръдъ момъкъ,
буйна кестенява коса и
кестеняви очи, които
като жаръ; говорѣлъ
но, съ широки ржкома-
билъ нервенъ и избух-
до ско, о му премигнава-
началъ гулянтъ и веселъ
до си избѣгвалъ, билъ
като момиче. Знаелъ
и да пише на турски
Селянитѣ го обичали,
дружбата му и го
на угощения, по той
валъ и сгряналъ. Тихъ,
енъ, услужливъ и вни-

мателенъ, много отъ по-пър-
витѣ и заможни селяни желае-
ли да имъ стане зетъ. Обеща-
вали му и зестра, но той о-
бикалалъ край дома на Василъ
Ташковъ, търселъ дружбата
му и го обещавалъ да му
даде за жена дъщеря си Ма-
рия, едва 14 год. дете.

Чуделъ се бащата какво да
прави. Мария плачела въ кж-
щи и казвала, че не иска да
се жени; виждало й се стран-
но и страхотно да се жени
за ласкала си.

— Ужъ ми е учителъ и ме
учи, а иска да ме вземе за
жена, протестираше тя предъ
баща си; убий ме, но не ме
давай на него.

Но Панайотъ Станйовъ
редовно дохождалъ въ дома
имъ, докато най-после убедилъ
бащата да се съгласи.

При категоричния отказъ
на Мария, тъй както си спом-

ня и ни заяви самата тя, баща
й й метналъ едно здраво дърво,
предъ което всѣко упорство
се оказало излишно. Взелъ я
отъ училище, сгодили се и цѣ-
ли две години даскалъ Пана-
йотъ я чакалъ,

Панайотъ Станйовъ пѣ-
елъ не само черковни пѣсни,
но знаелъ много народни и
патриотични пѣсни. Училъ и
ученицитѣ си да пѣятъ. За
всѣко важно решение селяни-
тъ ходели при него и какво-
то имъ казалъ той, това пра-
вели. Постоянно говорилъ на
селянитѣ да пазятъ вѣрата и
езика си, да не се довържаватъ
на турцитѣ и се ядосватъ на
тия селяни, които дружели и
общели съ тѣхъ.

Билъ потаенъ; колкото и
да го питали за живота му,
отъ где дошелъ и какво пра-
велъ напрежъ, — не имъ се
изказвалъ.

Културни вест

отъ Букурещъ

Букурещъ — На 7 т. м. вечерята, младежката секция при д-во „Братство“ ще изнесе втората си литературно-музикална и танцувална забава, председствана съ литературен, рефератъ, четенъ отъ студента Пиринъ К. Бояджиевъ.

— Сжщата секция започна ренетициитъ на пиесата „Испанската муха“, която ще изнесе на 15 т. м. съ благотворителна целъ.

Прихода е предназначенъ за беднитъ ученици при българското училище „Хр. Ботевъ“.

— Дамската секция при дру-

жество „Братство“, подъ председателството на г-жа Ст. Пенкова, взе инициативата да снабди съ нови дрехи и нови обуца всички бедни деца при българското училище „Хр. Ботевъ“. За целта сж избрани специални комисии, които ще апелиратъ къмъ благотворителността на букурещкитъ българи, които винаги сж били щедри.

Надѣваме се и апелираме и ние да бждатъ все така щедри и тая година, имайки предъ видъ ужасната бедствие и нечовѣшка мизерия на бедни, изоб-

По бѣлия свѣтъ

МАЛКИ РАБОТИ...

Бюрото на статистиката при О. Н. е публикувало следнитъ сведения: Отъ глantz презъ миналата година въ свѣта сж починали 2,300,000 души. Половината отъ тѣхъ сж се самоубили поради мизерия. Въ сжщото време сж изхвърлени въ моретата, или убиты: 56 хиляди вагони храни, 141 вагони оризъ, 277 хиляди вагони кафе и 2 милиона и 200 кгр. захаръ съ целъ да се запазятъ високитъ цени.

КИТАЙ ЗАБРАНЯВА КОМАРА

Китайцитъ сж известни съ своята страсть къмъ комара. Понастоящемъ въ Китай се наброяватъ 632 най-различни комарски игри. Обществено негодование срещу тѣхъ е било толкова засилено, че китайското правителство е било заставено да приеме единъ новъ законъ преди единъ месецъ, чрезъ който комарътъ се постави извънъ законитъ. Предвидени сж много строги наказания за провинитъ.

ЕДНА АНГЛИСКА АНКЕТА

Единъ английски вестникъ неодавна произвелъ една интересна анкета между читателитъ си сж целъ да постави на изпитание силата на характера въ отлѣнитъ си четци. Анкетата е обхващала следни-

цигъ. Да подражаваме на Орадия! Да организираме „културниятъ плебесцитъ“ за духовно сближение между двата християнски дунавски народи, свързани единъ за другъ съ толкова красиви страници на миналото.

Надѣваме се, чрезъ този вестникъ да се отпочне о-сжществяването на плебесцита.

тѣ запитвания: — Колко пари искантъ, за да летинтъ съ аеропланъ? За да убиятъ единъ човѣкъ? За да живеешъ десетъ години сачъ върху пустъ островъ? За да отидешъ неинъ отъ Англия до Италия и пр. Между запитванията имало и едно такова: — Колко пари искантъ, за да не стенишъ на крака, когато се излъчва националния химнъ? Нито единъ отъ читателитъ не определялъ паричната сума, за тоя последния въпросъ.

“ВѢСТЪ“

— Икономически сме зле. Просвѣтно-културно още по-зле. Говоримъ не само за нашия градъ, не само за нашата област, а въобще за българското малцинство отъ Ромъния.

Нѣколко уединени институции, които още носятъ българско име, шепата общественици, които ги ръководятъ, си спомнятъ за своитъ обязанности и сещатъ чувството на дългъ само при... избирането имъ.

Народни представители нѣмаме, или тѣ ни представяватъ навсякъде другаде, но не само въ парламента.

Тази ни бележка знаемъ, че ще раздразни нѣкого. Но колко бихме желали действителността на гореизброенитъ факти да не ни заставлява да ги отбележимъ.

Колко бихме желали!

Бждете увѣрени

изпълнявате единъ

че изплащайки абонаментъ за в-къ „Добруджански гласъ“

ГОЛѢМЪ ДЪ

ЗА НАЙ
КАФЕ, ПАСТИ,
АПЕРАТИВИ
ИСКАЙТЕ:
КОНЯКЪ

За проданъ въ бodeги, кръчми и всички първокачествени колониални и спиртни магазини

SECRET Rom Standart

Sediul fabriciei BUCURESTI
Str. „Doamna Chiajna“

— Въ градоветъ отъ Калиакренски окръгъ мѣстнитъ клонове на д-во „Червенъ кръстъ“ организиратъ танцувални вечери, чийто приходи ще бждатъ въ полза на гладуващитъ отъ Бесарабия.

На 5 т. м., вечерята, бше организиракъ бала въ Балчикъ.

— Презъ последно време ценитъ на почти всички колониални и маниактурни стоки сж чувствително повишени. При низкитъ цени на мѣстнитъ произведения, това повишение силно загрижава гражданитъ.

— Въ недѣля, 8 т. м., въ 7 часа следъ обѣдъ, въ спортния клубъ „Глория“ ще има голѣма танцова вечеръ, съ приятни изненади.

— Въ недѣля, 8 т. м. въ мѣстното спортно игрище ще се състои футболно състезание между спортнитъ д-ства „Глория“ и „Вихрь“.

Мачътъ се очаква съ голѣмъ интересъ между спортнитъ кръгове.

— На 6 т. м., Николденъ, бше патронния празникъ на ромънската мжска гимназия отъ града на „Николае Филипеску“.

По този случай бше организирано праздненство въ салонитъ на гимназията.

— Данъчинитъ изпълнителни власти напоследъкъ полагатъ преголѣми старания за събиране на данъцитъ. Тѣкмо сега, въ навечерието на празниците, тази мърка е съвсемъ излишна.

— Абонатитъ и четцитъ

на в-къ „Добруджански гласъ“ ще получатъ разкошно иллюстриранъ стеникъ календаръ.

— В-къ „Универсулъ“ предава списъка на глобенитъ отъ Каварненското мирово сдилище.

Глобенитъ за побой и кражби въ болшинството сж колонисти, за неспазване закона за хигиената, за забраната по риболовството и... други сж българи.

— Всички ония, които не сж си завърлили всенитъ билети (ливрети), да побързатъ и сторятъ това. Срокътъ изтича на 31 т. м. Завъркитъ ставатъ въ мѣстното военно окръжие.

— Полицията отъ гр. Балчикъ е арестувала бра-

тята Ислямъ и Расимъ медъ, които нанесъ жжкъ побой на сина си Азисъ. Сели-

— Отъ Балчикъ цаваатъ, че ценитъ естнитъ продукти и завата били повишени де много.

Продавамъ

печатна машина № 5 1/2 на 60 см. „Дубиедъ“, съ два водителя. почти нова. Справка при Тодор Деветановъ—с. К.

За проданъ

празни сто 12 ул. „Доамна Кяжна“ 1. Ромънската Мжска Г. За срокъ ДРАГОЙ АТ. ДОН — БАЗАРДЖИКЪ

ГЛАЗЪ КОЖАРСКИ МАГАЗИНЪ

ГОЧУ ГАЙТАНДЖИЕВЪ

(бившъ обушаръ)
ул. „Н. Г. Дука“ (бивша „Турканска“) № 39
— ГР. СИЛИСТРА —

Отлично асотиранъ съ първокачествени обушарски сто

гьонъ. боксъ, всички видове шебръ

— отъ прочутитъ ромъноки фабрики

Дермата, Монополъ, Селолъ и др.

— ЦЕНИ КОНКУРЕНТНИ

— Само едно посещение и ще се увѣрите

Д-РЪ Д. НОВАЧЕВЪ

ПРЕМЪСТИ МЕДИЦИНСКИЯ СИ КАБИНЕТЪ ВЪ ДОМА на главната улица, срещу аптека Лагара до бирария Данковъ, ул. „Режеле Кароль“ 16
РЪОНТГЕНОВЪ АПАРАТЪ, ДИАТЕРМИЯ, ИНФРАЧЕРВЕНИ ЛЖЧИ, ИЗКУСТВЕНЪ ПНЕВМОТОРАКСЪ

Собственикъ, отг. редакторъ Я. х. Яневъ

Tipografia „IZVOR“ — Bazargic